

Tamara Kučinović, uspješna kazališna redateljica

Možda zvuči egoistično, no svoje suradnike nosim na dlanu, bez njih sam nitko

Meni je autorski tim najvažniji na svijetu, godinama s njima radim

Narcisa VEKIĆ

Nagradi ih je Dječji prosudbeni odbor, a nagradio ih je i žiri 27. SLUK-a u još sedam kategorija. Samo nekoliko dana prije toga Zamrznute pjesme Gradskog kazališta lutaka Rijeka vratile su se s 21. međunarodnog lutkarskog festivala Zlatna iskra u Kragujevcu sa šest nagrada. I 51. PIF bio im je sretan jer su osvojili tri nagrade, a s 21. susreta profesionalnih kazališta za djecu i mlade Hrvatskog centra ASSITEJ u Čakovcu vratili su se s četiri. Nagradena je Tamara Kučinović i na 12. malom Maruliću u Splitu ove godine, i to za najbolju režiju i najbolji tekst, kao i Alena Pavlović za izuzetan umjetnički doprinos i ostvarenje za scenografiju, lutke, objekte i kostime (u dvije predstave). Ako nam nešto nije promaknulo, to su 24 nagrade u nešto više od godinu dana života predstave, premijerno izvedene 9. ožujka 2018.

▼ *Zamrznute pjesme posve su ovladale SLUK-om, a ni Dindim, o nježnosti nije prošao nenagrađeno, a još manje nezapaženo kod publike i žirija, kao uostalom i Plet mi, dušo, sevдах. Kada je žiri počeo čitati dobitnike, jesi li mislila da će ih biti baš toliko za koje si zaslužna?*

- Nikada nisam bila na dodjeli. Kada predstava negdje gostuje, u načelu ansambl ide bez mene. U Split na Malog Marulića sam išla, ali nismo ostali na dodjeli. Često tako bude zbog drugih obveza, vremenske stiske. Ovo je prvi put da sam bila na dodjeli i pred kraj mi je već bilo malo neugodno. (SMIJEH)

▼ *Ovaj put ti se isplatilo ostati do kraja. Jesu li te drugi poprijeko gledali?*

- Ne, svi su bili dobronamjerni.

▼ *Ja sam pokušala, no brojš li ti nagrade Zamrznutim pjesmama? Jesi zadužila nekog za to?*

- Moram priznati da nisam zbrajala, no znam da smo nagrađeni u Čakovcu, Splitu, u PIF-u, u Kragujevcu...

▼ *Jeste li srušili neki rekord, s obzirom na to da predstava živi tek nešto više od godinu dana?*

- Ne volim na to tako gledati, nisu mi nagrade najvažnije.

▼ *Sigurno vas ipak veseli kad ih dobijete. Koliko si dugo radila na ovoj predstavi?*

- Dosta dugo sam na njoj radila, iako sam tekst zapravo napisala vrlo brzo, jer mi je došla neka suluda inspiracija. Doista sam bila inspirirana Pisahovim. On je potpuni 'ludak' koji mi je otvorio neke nove svjetove, a ja sam u to samo utkala svoju priču. Njegovi suludi putopisi za djecu doista su čarobni, pokrenuli su nešto u meni pa je i tekst brzo nastao, jer sam znala što želim, dijalozi su se sami pisali.

▼ *Izmislila si mnoštvo novih riječi, šašavih, ali smislenih. I za to je trebalo truda i vremena.*

- Bilo mi je zanimljivo pisati tako uvrnuto, jer cijeli taj svijet je takav.

▼ *Mnogima si otkrila Pishova.*

- Trenutačno su mi neiscrpno vrelo inspiracije slikovnice, posebice francuske. Mnogo je prekrasnih autora, među kojima je i Agnès de Lestrade, čija je slikovnica *Velika tvornica riječi* prevedena i na hrvatski.

▼ *Koliko ti je važan tim s kojim surađuješ, njihov udio u procesu, projektu?*

- Meni je moj autorski tim najvažniji na svijetu, godinama s njima sve radim. Vjerna prijateljica i suradnica mi je Aljona (Alena Pavlović, nap. a.), na žalost ne ide sa mnom u Mostar, gdje za desetak dana počinjem režirati *Junake Pavlove ulice*, ali idu sa mnom Ivana Živković i Sheron Pimpi-Steiner, s kojima isto jako volim raditi.

▼ *Nisi egoistična?*

- Ja tako ne mogu stvarati. Isto je i s glumcima, bitna je zajed-

nička kreacija. Svaki glumac mora biti dobro vođen, ali pritom mora imati svoju slobodu, prostor, osjećaj da se smije izraziti, jer u protivnom, ako glumci ne vole predstavu, ona nema smisla. Možda zvuči egoistično, ali svoje suradnike doista nosim na dlanu, jer bez njih sam nitko.

▼ *Dvije tvoje predstave u konkurenciji i jedna u off programu. Je li to čest slučaj za festivale?*

- Prošli je SLUK bio u znaku Ljusje (Ljudmila Fedorova, nap. a.). Sve ostaje u obitelji, jer smo nas dvije kao sestre. (SMIJEH)

▼ *Podijelile ste međusobno i prošli i ovaj. Tri nagrade ove je godine na SLUK-u dobio njezin Mali rakun.*

- Moram nešto i njoj ostaviti. (SMIJEH)

▼ *Znajući koje su tvoje dvije predstave u konkurenciji, kojem broju nagrada si se nadala? Tko su ti bili ozbiljni konkurenti?*

- Nisam se nadala jer je tu bio Fabrizio Montecchi, iza kojega su godine prekrasnog rada. Bili su tu Ljudmila, Morana Dolenc, Peter Kus i drugi daroviti ljudi koji znaju raditi i rade lijepo.

▼ *Što je tako nadmoćno presudilo u tvoju korist u takvoj konkurenciji?*

- Oko *Zamrznutih pjesama* dogodila se neka čarolija kazališta, koja se u većoj ili manjoj mjeri dogodi svaki put. Tako je bilo i s *Dindimom*, no on je nastao na mjestu gdje se ta čarolija događa uvijek. Gllugl je naše utočište, naš dom. Dakle, *Dindim* je nastao u uvjetima u kojima je uvijek tako, u kojima je atmosfera u kojoj se svi bacamo na glavu bez mjere i kajanja. U Rijeci je uza sve to cijelo kazalište stalo na noge, svi su spontano stali iza te predstave i dali svoj maksimum.

▼ *Koliko je proces dozrijevaao?*

- Tekst sam napisala godinu dana ranije, što znači da je predstava nastajala - ne intenzivno sve vrijeme - godinu dana.

▼ *Je li od početka krenulo tako čarobno ili se magija pojavila kasnije?*

- Prvo je nastao tekst, što je neobično, jer obično Aljona i ja sjednemo i smislimo scenografiju i vizual, na temelju čega ja onda pišem. U lutkarskom kazalištu vizualno je najvažnije. Kad je to gotovo, znam u kojem smjeru želim da predstava ide. Ovakom mi je bilo čudno jer je prvo nastao tekst, kao iz vedra neba. Bilo mi je teško tim putem, nelogično. Aljona je majstorica svog posla - rekli smo joj da želimo 996 visećih elemenata i oni su se pojavili. Potom smo Nikša (Eldan, nap. a.) i ja krenuli raditi na konceptu. U jednom sam trenutku shvatila da je tekst toliko uvrnut, pomaknut u maštu da unutar toga može jedino funkcionirati - ako ga ne želimo voditi poetično - krajnje realno. Priča i tekst su krajnje poetični da su morali dobiti kontru. Poetična režija odvela bi sve k vragu. Jedini ispravan način činio mi se da potpuni, čisti realizam u igri da protutežu tekstu. Pozornost smo dali svakom detalju, a bio je to krvav posao. Uživala sam, jer su svi bili predani i posvećeni, nije bilo otpora, iako su bili krepani. Hvala glumcima na strpljenju i koncentraciji.

▼ *Kladim se da si svojim predstavama rasplakala najviše publike na SLUK-u, što ljepotom, što čistom emocijom.*

- Ja sam samo napravila predstavu. (SMIJEH)

▼ *Što si htjela biti kad sam bila mala?*

- Bila sam radoznala, izluđivala roditelje pitanjima, njihova su objašnjenja katkad satima trajala. Mama je shvatila da se moram baviti nečim kreativnim, inače ću nas sve izluđjeti. Plesati sam počela s četiri, a rano sam krenula i na dramsku u ZKM.

▼ *Nije bilo velikog obrata?*

- Nikada ništa drugo nije bilo opcija osim kazališta. Vrača mi se prva ljubav, scenski pokret. Bila sam na prijammom na Amsterdam Hogeschool voor de Kunsten. Bila sam premlada, uplašila se. Put me doveo u Osijek. Shvatila sam da lutkarstvo ima sličnu srž, drukčiju formu. Sada

se to plićice i jedno drugomu daje veće i šire značenje. Kao u predstavi *Mi*.

▼ *Mali ili veliki? Tvoje predstave svi gledaju, neovisno o dobi kojoj su namijenjene.*

- Ne pravim razliku. Radim ono što imam potrebu ispričati, što me pogoni, neovisno o formi i dobi publike kojoj je namijenjeno. Radim dječje predstave i teško mi je prepoznati za koju su dob. Često mi se dogodi da kada sam sigurna da nema šanse da će to djeca gledati, bude muk od početka do kraja, oni gledaju. Trudim se raditi iskreno, zanimljivo za sve. Predstave uvijek imaju i sloj za odrasle, koji s djecom i dolaze u kazalište i draže mi je da gledaju, nego da tipkaju po mobitelu. Najdraže mi je kazalište koje ne razumijem, ali me emotivno dira. I djeca emocionalnim putem razumiju što se događa.

▼ *Rođena si Zagrepčanka, no nadamo se da nam ne ćeš otići?*

- Za sada sam ovdje, ne idem nikamo. Na jesen se na AUKOS-u otvara smjer lutkarske režije, čemu se jako radujem. ■

